

23-24 oktober 2010

Het waren twee dagen met voor mij en Mieke niet veel om het lijf. Het zit zo: omdat wij er veel te laat van op de hoogte gebracht werden dat de binnenlandse vluchten naar Tshumbe van de zaterdag naar maandag- en donderdagmorgen verschoven waren, zitten wij hier vast tot maandag. Onze donderdagvlucht met SN Brussels Airlines konden we niet meer wijzigen. We hebben dus ons programma moeten omkeren: nu vooral doen wat we zouden doen als we terugkeerden uit Katako-Kombe. Ik heb geen info vanuit Katako-Kombe waarmee ik in Kinshasa iets kan doen. Yves heeft al zijn meetings, die hij na onze terugkeer zou hebben, verplaatst naar de dagen eer we naar daar vertrekken. Er rest hem na de missie slechts één dag voor de debriefing bij Memisa. Wij, Mieke en ik, zitten hier dus een beetje vast. Dat betekent: wat lezen, wat praten met de ene en de andere, wat luieren, wat dromen, een siësta nemen, enkele foto's nemen in de tuin van de Kapucijnen...

Deze namiddag (23-10) kwam maman Germaine langs voor een babbel over haar intenties te Katako-Kombe.

Zondagmorgen zijn we naar de ambassade van Malta geweest. Elke zondag is er daar een zondagsmis waarop heel wat Belgen afkomen (zie november 2008). Na de mis is er dan een drink. Het is dus een sociaal gebeuren onder hoofdzakelijk Belgen. Yves maakte van de gelegenheid gebruik om de ambassadeur onder vier ogen te spreken over een oftalmologisch probleem dat zich in Kananga situeerde. 's Middags was er het aperitief en het uitgebreide middagmaal bij de Kapucijnen. Luc Vansina had dit een tijd geleden voor het eerst georganiseerd voor alle daar op zondag verblijvende gasten. 's

Avonds heeft Yves ons, Jean Takombe en zijn vrouw Cathérine uitgenodigd voor een etentje in het restaurant La Piscine, een openluchtrestaurant rond een zwembad in het centrum van Kinshasa, het is eigendom van een Griek.

Morgen moeten we om iets na vijf uur klaar staan. Hypoliet zal ons dan oppikken en naar het vliegveld brengen: we vertrekken naar Tshumbe met een vlucht over Lodja. We hadden voor die vlucht heel wat overgewicht aan bagage mee en hebben dat in twee grote valiezen gepropt. Samen met een doos boeken van Dr. Courtejoie voor de ziekenhuisbibliotheek van Katako-Kombe werden die door een nichtje van Henriette opgehaald om ze als vracht mee te geven met onze vlucht. Vracht kost slechts \$2,8 per kilogram, overgewicht aan bagage \$4. Dat scheelt dus 'een slok op een borrel'. Het is interessant om weten dat de vluchten heen en terug slechts \$300 per persoon kosten, 'go pass' inbegrepen', in plaats van de voorziene \$700; we kunnen ons die onvoorziene kosten wel permitteren.

Maman Germaine